

ECFS 2024 – Câmpulung - România

(Însemnări de la fața locului)

Gheorghe Flutur: De data asta am scris Bucovina cu molizi, nu cu oi.

Eu: Asta-i bună. Trebuie ca s-o notez imediat.

Tun Weber de la școala din Luxembourg observă: Ce qui me paraît bizarre, c'est de planter le nom de la Bukovine, qui signifie le pays de l'hêtre, avec de l'épicéa.

Zeița Fortuna a aranjat ca noi, la Câmpulung, să ne batem cu Tun, profesor de silvicultură din Luxembourg și cu Tuna, profesoară din Norvegia. Ori cu respectabilul austriac Franz Wigoschnig.

Andreea: Noi avem un ritual zilnic. Ne zicem rugăciunile!

Cel mai mare dușman al românului este românul, se resemnează Tinu. Ca în Miorița. Dincolo de asta, liceele care formează echipă, pot dărâma munții.

Doamna directoare Alina Cuciurean, o foarte bună organizatoare, dă roata peste tot și ne întreabă formal: - Cum sunteți? - Pe verticală, răspundem. Vă mulțumim foarte mult că ne-ați făcut să existăm!

22.05.2024, seara: Socializare cu echipa Germaniei, până după miezul nopții. Nemții îl aduc la masă pe un Grossvater care are o casă de vacanță lângă Balaton, în Ungaria. C îl servește cu vin, slănină și cu brânză proaspătă din Munții Rodnei. Grossvater, precum un *innocentes senex* de ocazie, îi întreabă pe teutoni: - El este cioban? - Nu, răspunde jenat și în același timp amuzat liderul de grup. El este director de școală silvică.

La ECFS – se aud aceleași grupe de cuvinte: Cronartium, cepuire, combinată, doborâre...

Zice unul: Motofierăstraiile electrice care ne-au fost prezentate demonstrativ sunt foarte bune pentru furat lemnele din pădure, că nu se aud.

La cepuire cu AC/DC și norvegienele plâng.

Iar spaniolul: Ole, ole! ca la corrida de toros.

C: Nu intră nici paiul în cur.

ER: Atunci morcovul?

C: Ăla este intrat deja.

Bătaia mâțului, ca atunci când se bat mâții între ei, de se zgârâie, se flocăiesc și se arcuiesc prin aer de zici că-s acrobați.

Cei de la CSB au făcut concursul european ca niște profesioniști. Felicitări! Mulțumiri!

Când în balamucul ăsta lumea ne întreabă de ce am plecat din școală, răspunsul nostru este tot o întrebare: Ce-au făcut ca să mai rămânem? De la OS Pojorâta, fără păstrăvi la cobză dar cu declarații de presă, clasamente și fake news-uri, ne întoarcem să ne jucăm cu mâțele ca Ion Creangă prin mahalaua Țicăului, plecat din învățământ numai el știe de ce.

Încă ceva, pentru cei de la CSB: Să te situezi pe un onorant loc 9 la concurs în clasamentul general, pe care nici măcar nu ți-l asumi dar, în același timp, să te lauzi peste tot că tu ai câștigat locul 1, asta se numește, cum spunea deunăzi pârdașnicul nostru - marele povestitor - un sfârâiac.